

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 264/2010-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. júna 2010 predbežne prerokoval sťažnosť D. Š., Švédsko, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Sžo 350/2009 z 21. októbra 2009 a rozhodnutím Krajského súdu v Žiline č. k. 21 S 17/2009-53 z 27. mája 2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť D. Š. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo faxom 22. januára 2010 a poštou 27. januára 2010 doručené podanie D. Š. (ďalej len „sťažovateľka“) označené ako „*Žiadosť o preskúmanie rozhodnutia NS SR z 23.10.2009 sp.zn. 2 Sžo 350/2009 Námiетка proti právoplatnému rozhodnutiu NS SR z 23.10.2009 sp.zn. 2 Sžo 350/2009 Sťažnosť proti právoplatnému rozhodnutiu NS SR z 23.10.2009 sp.zn. 2 Sžo 350/2009*“.

Z obsahu podania vyplynulo, že sťažovateľka ním požadovala zrušenie rozhodnutia Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) č. k. 21 S 17/2009-53 z 27. mája 2009 o zastavení konania proti žalovanému Krajskému stavebnému úradu v Ž. (ďalej len „žalovaný“), ako aj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 2 Sžo 350/2009 z 21. októbra 2009 (sťažovateľka v sťažnosti nesprávne uvádza z 23. októbra 2009, pozn.), ktorým najvyšší súd rozhodnutie krajského súdu o zastavení konania proti žalovanému potvrdil. Podľa názoru sťažovateľky „... ako rozhodnutie NS SR tak i rozhodnutie KS Žilina spočíva na chybnom posúdení lehoty... V oboch prípadoch ide o chybné posúdenie veci a tým i o chybné rozhodnutia.“

Pretože sťažnosť sťažovateľky nespĺňala náležitosti podľa § 20 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd ju výzvou z 28. januára 2010 vyzval na predloženie splnomocnenia pre advokáta na jej zastupovanie v konaní pred ústavným súdom v lehote 2 mesiacov od doručenia tejto výzvy a zároveň ju upozornil, že ak nepredloží splnomocnenie v uvedenej lehote, ústavný súd môže jej sťažnosť pri predbežnom prerokovaní odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľka výzvu ústavného súdu z 28. januára 2010 prevzala 5. marca 2010, ale do dňa rozhodnutia ústavného súdu nepredložila splnomocnenie pre advokáta na svoje zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Vzhľadom na to, že ústavný súd upozornil sťažovateľku, že v prípade nepredloženia splnomocnenia môže byť jej sťažnosť odmietnutá, a tiež vzhľadom na to, že sťažovateľka v lehote stanovenej ústavným súdom a ani neskôr (až do dňa jej predbežného prerokovania) splnomocnenie pre advokáta na svoje zastupovanie v konaní pred ústavným súdom nepredložila, ústavný súd sťažnosť sťažovateľky pri jej predbežnom prerokovaní odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. júna 2010